

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudce JUDr. Petra Průchy v právní věci navrhovatelky: **Služby Bruntál s. r. o.**, se sídlem Slovenská 79/4, Bruntál, IČ: 619 42 006, proti odpůrcům: **1) Město Bruntál**, se sídlem Nádražní 994/20, Bruntál, **2) Moravskoslezský kraj**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, ve věci týkající se návrhu směřujícího vůči územnímu plánu města Bruntálu, schválenému na 21. zasedání zastupitelstva města Bruntál dne 21. 9. 2010 usnesením č. 915/21Z/2010, a návrhu směřujícího vůči zásadám územního rozvoje Moravskoslezského kraje, schváleným na 16. zasedání zastupitelstva Moravskoslezského kraje dne 22. 12. 2010 usnesením č. 16/1426, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. 79 A 7/2013 - 81 ze dne 16. ledna 2014,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovatelce **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč a přeplatek ve výši 1 000 Kč, které jí budou vyplaceny z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byla ve výše uvedené věci doručena kasační stížnost navrhovatelky (dále jen „stěžovatelka“), která však nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li navrhovatel či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle ustanovení § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

Stěžovatelka soudní poplatek současně s podáním kasační stížnosti neuhradila. Krom toho, stěžovatelka nebyla zastoupena advokátem, ač podle § 105 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) advokáta v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem mít musí, ledaže by její zaměstnanec nebo člen, který za ni jedná nebo ji zastupuje, sám příslušné vysokoškolské právnické vzdělání měl.

Nejvyšší správní soud proto usnesením č. j. 6 As 36/2014-7 ze dne 25. února 2014 stěžovatelku vyzval – mimo jiné – jednak ke splnění poplatkové povinnosti a zaplacení soudního poplatku (přičemž jí k tomu stanovil lhůtu jednoho týdne od doručení usnesení), jednak k předložení plné moci udělené advokátu, anebo prokázání příslušného právnického vzdělání, k čemuž jí stanovil lhůtu dvou týdnů od doručení usnesení. Stěžovatelka byla v usnesení poučena i o tom, že v případě nesplnění posléze uvedené výzvy Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s., jakož i o tom, že lhůtu k provedení úkonu lze na žádost prodloužit nebo její zmeškání prominout. Stěžovatelka byla rovněž poučena o možnostech ustanovení právního zástupce soudem.

Usnesení bylo stěžovatelce doručeno ve čtvrtek 6. března 2014, lhůta jednoho týdne pro splnění poplatkové povinnosti tedy uplynula ve čtvrtek 13. března 2014 a lhůta pro splnění výzvy k doložení advokátního zastoupení, resp. příslušného právního vzdělání, uplynula ve čtvrtek 20. března 2014.

Protože stěžovatelka ve stanovené jednotýdenní lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud vydal dne 14. března 2014 usnesení č. j. 6 As 36/2014-12, kterým zastavil řízení o kasační stížnosti stěžovatelky podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno 18. března 2014, právní moci však nenabylo, neboť téhož dne stěžovatelka uhradila soudní poplatek ve výši 6 000 Kč (sic!), a to převodem na účet Nejvyššího správního soudu vedený u České národní banky. Nejvyšší správní soud proto usnesením č. j. 36/2014-39 ze dne 20. března 2014 své předchozí usnesení o zastavení řízení zrušil. V řízení tak bylo pokračováno, jako by usnesení o zastavení řízení č. j. 6 As 36/2014-12 nebylo nikdy vydáno. Zrušovací usnesení bylo stěžovatelce doručeno v pátek 21. března 2014.

Řízení tedy bez přerušení pokračovalo i nadále. Platí tedy, že usnesením č. j. 6 As 36/2014-7 ze dne 25. února 2014, jež bylo stěžovatelce doručeno ve čtvrtek 6. března 2014, byla stěžovatelka ve dvoutýdenní lhůtě vyzvána k doložení advokátního zastoupení nebo příslušného právnického vzdělání. Tato lhůta marně uplynula ve čtvrtek 20. března 2014.

Přitom ani do dnešního dne stěžovatelka plnou moc nepředložila, ani – v souladu s poučením, jehož se jí dostalo – nepožádala o ustanovení zástupce, resp. o prodloužení lhůty k provedení úkonu. Soudní poplatek zaplatila, byť také po uplynutí lhůty k tomu stanovené.

Podle § 46 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení

a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Vzhledem k tomu, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí stěžovatelka nesplnila podmínku povinného zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti podle § 105 odst. 2 s. ř. s., jedná se o nedostatek podmínek řízení, který nebyl stěžovatelkou k výzvě soudu odstraněn, Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost v souladu s poučením, jehož se stěžovatelce dostalo, odmítnout.

Nejvyšší správní soud doplňuje, že s vydáním tohoto usnesení posečkal a lhůtu k doložení advokátního zastoupení nebo příslušného vzdělání fakticky prodloužil nejméně o čtyři dny, v jejichž průběhu se stěžovatelka mohla domnívat, že řízení bylo zastaveno (jde tedy o dobu mezi doručením usnesení o zastavení řízení dne 18. března 2014 a doručením usnesení, jímž bylo usnesení o zastavení řízení zrušeno, tj. 21. března 2014). Ani v takto prodloužené lhůtě však stěžovatelka výzvu nesplnila, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Podle § 10 odst. 3 poslední věty ve spojení s § 10 odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. bylo-li na poplatku zaplaceno více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Předepsaný soudní poplatek ve výši 5 000 Kč i částka 1 000 Kč jako přeplatek budou vráceny na účet stěžovatelky, jež stěžovatelka Nejvyššímu správnímu soudu sdělí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda
senátu